

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

30 octombrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judcători – Elena Covalenco și Nicolae Gordilă,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Coptiolov Marian și avocatul Constantin Grigoraș în numele inculpatului Coptiolov Marian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013, în cauza penală în privința lui

Coptiolov Marian Ion, născut la 28 februarie 1983, originar și domiciliat în s. Hincăuți, r-nul Edineț

Datele referitoare la examinarea cauzei:

- 1. de la 12 decembrie 2012 până la 25 martie 2013 (prima instanță)**
- 2. de la 18 aprilie 2013 până la 15 mai 2013 (instanța de apel)**
- 3. de la 08 octombrie 2013 până la 30 octombrie 2013 (instanța de recurs).**

CONSTATĂ:

1. Prin sentința judecătoreiei Rîșcani mun. Chișinău din 25 martie 2013 **Coptiolov Marian Ion** a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal, fiindu-i aplicată pedeapsa închisorii pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni.

Conform art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat, fiindu-i stabilit un termen de probă de 2 (doi) ani.

Cauza penală a fost examinată pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că Coptiolov Marian Ion, în prima jumătate a lunii ianuarie 2012, aflându-se în depozitul amplasat pe bd. Moscovei, 4/2, mun. Chișinău, avînd intenția sustragerii bunurilor altei persoane, a sustras pe ascuns dintr-o cutie în care se aflau diferite bunuri, care aparțineau lui Gulia Iurie următoarele bijuterii din aur: un inel pentru dame din aur cu briliant pe el în valoare de 15 000 lei; un inel din aur cu floare în valoare de 1 800 lei; un inel pentru bărbați din aur roșu și alb în valoare de 3 000 lei; un lăntișor din aur în valoare de 1 300 lei; un lăntișor din aur în valoare de 2 000 lei; o brățară din aur în valoare de 900 lei, bijuterii în sumă totală de 24 000 lei, cu care a părăsit locul

comiterii infracțiunii, pricinuindu-i părții vătămate o daună materială în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată de către procuror, care a solicitat casarea parțială a sentinței din motivul blîndeței pedepsei, cu pronunțarea unei noi hotărîri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care a-l recunoaște vinovat în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului înaintat, acuzatorul de stat a indicat că instanța de fond corect a constatat vinovăția inculpatului în fapta incriminată, însă n-a luat în considerație toate circumstanțele cauzei, adică n-a ținut cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, prejudiciul material cauzat prin infracțiune, care n-a fost recuperat, la fel și personalitatea inculpatului, care anterior fiind condamnat, nu și-a făcut concluziile necesare, nu a pășit pe calea corijării, dar a comis intenționat o altă infracțiune, legea penală neatingîndu-și astfel scopul, ceea ce a dus la emiterea unei sentințe prea blînde.

Considera procurorul că doar pedeapsa închisorii ar putea restabili echitatea socială și preveni comiterea de noi infracțiuni de către inculpat cât și de către alte persoane.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013 a fost admis apelul declarat, casată sentința în partea aplicării prevederilor art. 90 Cod penal și pronunțată o nouă hotărîre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care:

Inculpatul a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. d) Cod penal și condamnat la 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis. În rest sentința a fost menținută.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a indicat că potrivit prevederilor art. 61 alin. (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor, avînd ca scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

În acest context, instanța de apel a statuat că față de natura și gravitatea faptei comise (infracțiune mai puțin gravă), a circumstanțelor reale de săvârșire a acesteia (partea vătămată a adăpostit inculpatul și concubina lui și le-a acordat loc de muncă, amanetarea bunurilor sustrase, cauzarea de daune considerabile), și a celor personale ale inculpatului (neîncadrarea în câmpul muncii, anterior condamnat pentru fapte de sustragere și deși are antecedent penal stins, din nou comite fapte prejudiciabile cu intenție, nepunîndu-se pe calea corijării și neîndreptățind încrederea acordată; nu a conștientizat fapta comisă precum și consecințele grave ale acesteia, avînd o atitudine indiferentă față de urmările rezultate din infracțiune, or pînă în prezent nu a restituit paguba materială părții vătămate), de prezența circumstanțelor cauzei care atenuază răspunderea (căința sinceră și recunoașterea vinei) și lipsa celor ce o agravează, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, numai executarea pedepsei cu închisoare, în quantum corect apreciată de instanța de fond, în penitenciar de tip semiînchis era aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel după cum acestea sunt reglementate în dispozițiile art. 61 alin. (2) Cod penal, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de

ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Grigoraș Constantin în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia și menținerea sentinței, întemeindu-și cerințele în baza prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală.

În motivarea sa, recurentul a indicat că instanța de apel a aplicat sancțiunea închisorii, bazându-se pe aceleași probe care au fost examinate de către instanța de fond. Argumentarea Curții de apel sub aspectul ilegalității sentinței este faptul nesoluționării pagubei, motivele căreia au stat la baza pronunțării deciziei de condamnare cu privațiune de libertate. Prin urmare soluții cu privire la încasarea pagubei nu au fost pronunțate de instanța de apel, fapt ce servește temei de aplicare a prevederilor art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, deoarece motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

La fel s-a indicat și faptul că instanța de apel a agravat situația inculpatului luând ca bază antecedentele penale stinse, cu încălcarea prevederilor art. 77 Cod penal. Tot instanța de apel nu a ținut cont de prevederile art. 75 Cod penal la aplicarea pedepsei, astfel fiind prezent în speță, temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 10 Cod de procedură penală.

Un alt argument al apărării a fost și faptul că fapta incriminată inculpatului a fost comisă în condițiile unei constrângeri fizice și psihice și în stare de extremă necesitate, odată ce partea vătămată, care era angajatorul inculpatului nu îi dădea hrană pentru munca prestată și nici nu-i achita salariul. Astfel inculpatul a comis infracțiunea pentru a-și asigura hrană și nu pentru a se îmbogăți. La fel, inculpatul la moment este asigurat cu un loc de muncă și dorește să întemeieze o familie cu prietena sa, pășind astfel pe calea reeducării, fiind caracterizat pozitiv la locul de trai.

6.1 Decizia a mai fost contestată și de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia cu menținerea sentinței.

Inculpatul nu și-a întemeiat recursul pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală, însă a solicitat stabilirea unei pedepse cu aplicarea art. 90 Cod penal.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Instanța de recurs verifică legalitatea hotărârilor atacate în limitele motivelor invocate de recurenți.

Avocatul a invocat în recursul ordinar temeiurile prevăzute de art. 427 alin. (1) pct. 6) și 10) Cod de procedură penală - *motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii; s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.*

Astfel, Colegiul penal reiterează asupra corectitudinii concluziilor instanței de apel. Potrivit acestora, s-a stabilit că față de natura și gravitatea faptei comise de inculpat, de circumstanțelor de săvârșire a ei, precum și a celor personale ale inculpatului, de prezența circumstanțelor atenuante și lipsa celor agravante, toate menționate în pct. 5 al prezentei decizii, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia, numai executarea pedepsei cu închisoare, în quantum corect apreciată de instanța de fond, în penitenciare de tip semiînchis, este aptă să

conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, astfel după cum acestea sunt reglementate în dispozițiile art. 61 alin. (2) Cod penal, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei atitudini pozitive a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea inculpatului, cât și a altor persoane.

Față de considerentele expuse supra Colegiul penal constată că judecarea cauzei în procedura de apel a avut loc cu respectarea principiului contradictorialității, expunându-se clar motivarea soluției, nefiind prezente careva divergențe dintre aceasta și dispozitivul hotărârii și fiind individualizată corect pedeapsa.

În consecință, Colegiul penal conchide că hotărârile contestate nu sunt afectate de erori de drept prevăzute de pct. 6) și 10), alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, motiv pentru care recursurile înaintate se vor declara inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

8. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Coptiolov Marian și avocatul Constantin Grigoraș în numele inculpatului Coptiolov Marian, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 15 mai 2013 în cauza penală privind-l pe **Coptiolov Marian Ion**, *pe motiv că sunt vădit neîntemeiate*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la data de 13 noiembrie 2013.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Elena Covalenco

Nicolae Gordilă

Copia corespunde originalului

Judecător

Petru Ursache